

ΚΗ'. Ἐν ἀπάσαις ταῖς σημειούμεναις καταλήξεσι τῶν χρόνων καὶ τῶν προσώπων τῶν ῥημάτων, εἰ μὲν ἡ λέξις τονίζεται ἐπὶ τῶν καταλήξεων τούτων, σημειοῦται ἐπ' αὐτῶν ὁ τόνος, εἰ δὲ γράφονται αὐταὶ ἀτόνιστοι, ἐννοεῖται, ὅτι ἡ λέξις τονίζεται ἔνθα δεῖ ἐπὶ τῶν σειωπημένων συλλαβῶν, ὡς ἐν λ. τβοριῶ, ἡση(ἀναγνωστέον τβορήση). καὶ ἐν λ. χοжаδъ, δηση(ἀναγνωστέον χόδηση).

ΚΘ'. Ἐὰν πρὸ τῶν καταλήξεων τῶν δευτέρων προσώπων τῶν ῥημάτων ειση καὶ ηση προστίθεται σύμφωνόν τι, σημεῖόν ἐστίν ἢ τροπῆς τοῦ ληκτικοῦ, ἢ ἀποβολῆς ἑνὸς τῶν δύο ληκτικῶν συμφώνων τοῦ ἀ. προσώπου, ὡς ἐν λ. μοгъ, жешη. люβλιῶ, бηση. хожадъ, χόδηση.

Λ'. Ἐντισι τῶν πολυσημάντων ῥημάτων πρὸ τῆς ἐρμηνείας τῆς δευτέρας σημασίας ἐσημειώθη καὶ ἡ πρόθεσις δι' ἧς αὐξάνει ὁ ἀόριστος καὶ ὁ μέλλων κατὰ τὴν σημασίαν ἐκείνην, ὡς ἐν λ. смѣюса.

ΛΑ'. Ἀόριστοὶ τινες ἰδιότυποι εἰς ἕτερότυπον ἐνεστῶτα ἀνήκοντες ἐσημειώθησαν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν λέξεων, ὡς ὁ ὠρήνδχх.

ΛΒ'. Ἀόριστοὶ τινες σύνθετοι ἐκ προθέσεως ἰδιοσημάντου, μὴ ἔχοντες ἐνεστῶτα ὁμοιοσύνθετον καὶ ὁμοιοσήμαντον, ἐσημειώθησαν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν λέξεων μετὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτῶν, ὡς ἐν λ. повегѣдовахх.

ΛΓ'. Πολλῶν παθητικῶν μετοχῶν οἱ ἀόριστοι, ὡς δυσκόλως εὐρισκόμενοι ἐκ τῶν Γραμματικῶν τύπων, ἐσημειώθησαν καὶ ἐν τοῖς οἰκείοις ῥήμασιν, ὡς ἐν λ. развѣдѣю. πολλώθησαν καὶ ἐν τῇ σειρᾷ τῶν λέξεων, ὡς ὁ ἡзмовѣнный.

ΛΔ'. Ἐν τοῖς τροπικοῖς ἐπιρρήμασι σημειοῦται ἐν παρενθέσει καὶ ἡ δευτέρα κατάληξις ὡς ἐν λ. τέπλω.

ΛΕ'. Ὁ σχηματισμὸς τῶν χρόνων τῶν συνθέτων ῥημάτων ζητητέος ἐν τοῖς ἀπλοῖς αὐτῶν.